

ผลการใช้บทเรียนภาษาอังกฤษที่เน้นภาระงานและสาระท้องถิ่นต่อความสามารถฟัง-พูด ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนน้ำเกลี้ยงวิทยา*

Effects Of Using English Lessons Focusing On Task-Based Learning And Local Issues On Listening-Speaking Abilities For Mattayomsuksa One Students Of Namklaingwittaya School

หริศศักดิ์ พลตรี (Harisak Pontree)**

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) พัฒนาและหาประสิทธิภาพของบทเรียนภาษาอังกฤษที่เน้นภาระงานและสาระท้องถิ่นต่อความสามารถฟัง-พูดภาษาอังกฤษ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่1 2) เปรียบเทียบความสามารถฟัง-พูดภาษาอังกฤษตามบทเรียนภาษาอังกฤษที่เน้นภาระงานและสาระท้องถิ่นที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น และ 3) ศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อบทเรียนภาษาอังกฤษที่เน้นภาระงานและสาระท้องถิ่นกลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่เรียนวิชาภาษาอังกฤษฟัง-พูด ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2558 จำนวน 30 คน โดยการเลือกแบบเจาะจง เครื่องมือที่ใช้ในงานวิจัย ได้แก่ 1) แบบสำรวจความต้องการหัวข้อด้านสาระท้องถิ่น 2) บทเรียนภาษาอังกฤษที่เน้นภาระงานและสาระท้องถิ่น จำนวน 10 บทเรียน 3) แบบทดสอบความสามารถฟัง-พูดภาษาอังกฤษก่อนและหลังการทดลอง และ 4) แบบสอบถามความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อบทเรียนภาษาอังกฤษที่เน้นภาระงานและสาระท้องถิ่นทั้ง 10 บทเรียน

การทดลองในการเรียนการสอนเป็นเวลา 12 สัปดาห์ๆ ละ 2 ชั่วโมง รวมทั้งสิ้น 24 ชั่วโมง ก่อนการทดลองใช้บทเรียนภาษาอังกฤษที่เน้นภาระงานและสาระท้องถิ่น ผู้วิจัยได้ทดสอบนักเรียนด้วยแบบทดสอบก่อนเรียนเพื่อวัดความสามารถฟัง-พูดภาษาอังกฤษ เมื่อนักเรียนศึกษาในแต่ละบทเรียนภาษาอังกฤษเสร็จสิ้น ทำแบบฝึกหัดการฟัง-พูดภาษาอังกฤษทำบทเรียนทั้ง 10 บทเรียน หลังจากนั้นนักเรียนทำแบบทดสอบหลังเรียนด้วยแบบทดสอบฉบับเดียวกันกับแบบทดสอบก่อนการใช้บทเรียนภาษาอังกฤษที่เน้นภาระงานและสาระท้องถิ่น การวิเคราะห์ข้อมูลใช้สถิติ t-test แบบจับคู่เพื่อเปรียบเทียบความสามารถฟัง-พูดภาษาอังกฤษของนักเรียนก่อนและหลังการใช้บทเรียน และใช้ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานวิเคราะห์ระดับความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อบทเรียนภาษาอังกฤษที่เน้นภาระงานและสาระท้องถิ่นต่อความสามารถฟัง-พูดภาษาอังกฤษ

ผลการวิจัย พบว่า

1) ประสิทธิภาพของบทเรียนภาษาอังกฤษที่เน้นภาระงานและสาระท้องถิ่นต่อความสามารถฟัง-พูดภาษาอังกฤษมีค่าเท่ากับ 76.30/77.55 ซึ่งมีประสิทธิภาพสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้ 2) ความสามารถฟัง-พูดภาษาอังกฤษของนักเรียนหลังจากการใช้บทเรียนภาษาอังกฤษที่เน้นภาระงานและสาระท้องถิ่นสูงกว่าก่อน

* เพื่อเผยแพร่ผลงานวิจัย

** นักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา สาขาการสอนภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศ ภาควิชาหลักสูตรและวิธีการสอน คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร E-Mail : harisak089@gmail.com โทรศัพท์ 089-6199385 อาจารย์ที่ปรึกษา ผศ.ดร. เสริมโตรัตน์

The Master Degree of Education Program in Teaching English as Foreign Language Department of Curriculum and Instruction Graduate School, Silpakorn University E-mail : harisak089@gmail.com Tel 089-6199385 Advisors : ASST. PROF. Sa-ngiam Torut.

การใช้บทเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 3) นักเรียนมีความคิดเห็นต่อบทเรียนภาษาอังกฤษที่เน้นภาระงานและสาระท้องถิ่นต่อความสามารถการฟัง-พูดภาษาอังกฤษผู้วิจัยสร้างอยู่ในระดับดี

คำสำคัญ : บทเรียนภาษาอังกฤษ/ภาระงาน/สาระท้องถิ่น/ความสามารถการฟัง-พูด

Abstract

The purposes of this research were to : 1) develop and test the effectiveness of English lessons focusing on task based learning and local issues for seventh grade student, 2) compare the students' listening-speaking abilities before and after using the English lessons, and 3) study the students' opinions toward the lessons.

The subjects consisted of 30 seventh grade students taking a listening-speaking course at Namkhangwittaya school in Sisaket. The instruments used for this experiment were as follows: 1) a survey of local issue topic needs 2) 10 English lessons on listening-Speaking abilities based on Task-Based Learning and Local Issues, 3) a listening-speaking English test which was used as a pretest and posttest, and 4) a questionnaire which was used to survey the students' opinions toward the effectiveness of the constructed exercise.

The experiment procedure and data collection were as follows: First, the students were took pretest by 52-items on listening-speaking ability. After that, the ten sub-skills of listening-speaking lessons were taught for twelve weeks (24 hours) in the second semester of 2015. After the completion of each lesson, a formative test and questionnaire were administered. After all ten lessons had been used, the posttest, the same test as the pretest, was administered to measure the subject's listening-speaking achievement after learning. The average percentage of formative test scores and the posttest scores were compared to determine the effectiveness of the ten lessons. The mean and standard deviation of the questionnaire scores were used to assess the students' opinions toward the Task-Based Learning.

The results of the study were:

1) The effectiveness of the listening-speaking English lessons based on the Task-Based Learning and local issues was 76.30/77.55 which was the efficiency higher than standard criterion (75/75) 2) The students' achievement on listening-speaking ability after using the ten lessons was significantly higher than before using the constructed material at the 0.05 level. 3) The students' opinions toward the listening-speaking English lessons based on the Task-Based Learning and local issues were at a high level.

Keywords: English lessons/Task-Based Learning/Local Issues/Listening-Speaking abilities

บทนำ

ทักษะการฟัง-พูดภาษาอังกฤษนับเป็นทักษะสำคัญอย่างหนึ่งในการใช้ภาษาเพื่อสื่อสารที่ใช้ในชีวิตประจำวัน ซึ่งการติดต่อสื่อสารด้วยการพูดสามารถทำได้หลายวิธี เช่น การพูดสนทนา การอภิปราย และการพูดนำเสนอ การสื่อสารในชีวิตประจำวัน นอกจากนั้นการฟังเป็นทักษะรับสารที่สำคัญและใช้กันมาก เป็นทักษะพื้นฐานในการเรียนรู้ทักษะอื่นๆ จึงเป็นทักษะแรกที่ต้องมีการสอน เพราะผู้พูดต้องฟังให้เข้าใจก่อน จึงจะมีความสามารถในการพูดโต้ตอบ (สุมิตรา อังวิวัฒนกุล, 2537 : 159) ซึ่งตรงกับ Bowen, Madsen and Hilferty (1995 : 73) ที่กล่าวถึงความเหมาะสมในการจัดอันดับการเรียนรู้ทักษะทางภาษาของผู้เรียนภาษาที่สอง คือ อันดับแรกทักษะการฟัง อันดับที่สองทักษะการพูด หลังจากนั้นก็เป็นทักษะการอ่านและเขียน เช่นเดียวกับ Morley (2001 : 70) ได้กล่าวถึงการใช้ทักษะการฟังของคนเรานั้นว่ามีมากกว่าทักษะการพูด การอ่าน และการเขียน ดังนั้นในชีวิตประจำวัน คนเราจึงใช้การฟัง 2 เท่าของการพูด 4 เท่าของการอ่าน และมากกว่า 5 เท่าของการเขียน ซึ่งสอดคล้องกับ Lindfords (1985 : 4-5) ได้กล่าวถึงความสำคัญของทักษะการฟัง-พูด ซึ่งเป็นเครื่องมือในการติดต่อกับผู้อื่น โดยธรรมชาติของการอยู่ร่วมกันผู้คนจึงมีความต้องการที่จะดำรงความสัมพันธ์อันดีต่อกับผู้อื่นไว้ นอกจากนั้นเป็นเครื่องมือในการเรียนรู้เกี่ยวกับโลกให้ดีขึ้น ธรรมชาติวิสัยอย่างหนึ่งของมนุษย์คือ ความอยากรู้อยากเห็นต่อสิ่งที่อยู่รอบๆตัว จึงมีความกระตือรือร้น และใช้ความพยายามในการหาคำตอบต่อสิ่งที่ตนสงสัยหรืออยากรู้ และเป็นเครื่องมือในการแสดงถึงความเป็นตัวของตัวเอง เพื่อให้ผู้อื่นรู้ว่าตนนั้นเป็นผู้มีเอกลักษณ์เฉพาะตัวไม่เหมือนใคร

จากความสำคัญของการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารในยุคปัจจุบันทำให้เกิดการพัฒนาและปรับปรุงหลักสูตรภาษาอังกฤษ โดยส่งเสริมให้มีการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารมากขึ้น และทักษะที่ควรนำมาฝึกเพื่อเป็นพื้นฐานของการสื่อสารคือ ทักษะการฟัง-พูดเพราะเป็นทักษะพื้นฐานที่บุคคลใช้ติดต่อสนทนากัน เป็นการสื่อสารโดยตรงและผู้ผลของการสื่อสารได้เร็วกว่าการสื่อสารด้วยวิธีอื่นการฟัง-การพูดภาษาอังกฤษคือประเด็นที่น่าสนใจโดยเฉพาะอย่างยิ่งในโครงการทางภาษารอบโลกในปัจจุบันนี้ มีความจำเป็นเพิ่มมากขึ้นในการใช้ภาษาอังกฤษได้อย่างคล่องแคล่วเพื่อติดต่อสื่อสารรอบโลกเพราะบทบาทหน้าที่ของภาษาอังกฤษซึ่งเป็นภาษาสากลช่วยให้ค้นพบวิธีการสอนภาษาอังกฤษที่มีประสิทธิภาพ (Richard, 2008 : 5) ทักษะการสอนฟัง-พูด เป็นทักษะที่เน้นการสื่อความหมายมากกว่ารูปแบบของภาษา ผู้เรียนควรได้รับการฝึกฝนทักษะทางภาษาอย่างสม่ำเสมอ และมีโอกาสใช้ในสถานการณ์จริงหรือคล้ายสถานการณ์จริงในชีวิตประจำวันให้มากที่สุด (สายพิน หัวเมืองแก้ว, 2545) ซึ่งสอดคล้องกับชายุดา จันทะปิตตา (2556 : 197) ศึกษาการพัฒนาแบบฝึกเสริมทักษะการฟังภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาชั้นปีที่ 4 พบว่าแบบฝึกเสริมทักษะการฟังเพื่อการสื่อสารช่วยให้ผลสัมฤทธิ์ในการฟังภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนโดยใช้แบบฝึกเสริมทักษะการฟัง

การเรียนรู้ที่ใช้กิจกรรมที่เน้นภาระงานเป็นฐาน (Task-Based Learning) สามารถสนองตอบความต้องการของผู้เรียนและผู้สอนเกี่ยวกับกิจกรรมการเรียนรู้ในทักษะด้านการสื่อสารโดยเฉพาะอย่างยิ่งทักษะการฟัง-พูดอย่างมีประสิทธิภาพ Willis (1996 : 24) ได้กล่าวว่าในการเรียนการสอนโดยใช้กิจกรรมที่เน้นภาระงานส่งเสริมให้นักเรียนได้ใช้ภาษาในการปฏิบัติงาน นักเรียนจะได้พบในสถานการณ์จริง ทั้งนี้ นักเรียนจะต้องเลือกใช้ภาษาที่เหมาะสมกับงานที่จะปฏิบัติ หลังจากปฏิบัติงานแล้วสามารถพูดนำเสนอผลงาน รวมทั้งมีการประเมินผลงานของตนเองและปรับปรุงแก้ไข ซึ่งสอดคล้องกับ Harmer (1988 : 87-88) สนับสนุนว่า เมื่อนักเรียนมีการอภิปรายหรือสนทนาอย่างอิสระในชั้นเรียน พวกเขามีโอกาสนำไปเล่นนอกชั้นเรียนซึ่งสะท้อนเกี่ยวกับการกระตุ้นในภาระงานการพูดซึ่งมีความจำเป็นในการใช้ทุกภาษาของการเตรียมตัวสะท้อนผลสำหรับนักเรียนและครู นอกจากนี้แรงกระตุ้นยังส่งเสริมให้นักเรียนแข่งขันเกี่ยวกับทักษะการพูดที่สามารถกระตุ้นให้เป็นที่น่าพึงพอใจ Bowen (1985 : 18) กล่าวว่า ประโยชน์ของภาระงานมีมากมาย เช่น ทำให้เกิดกิจกรรมที่สร้างแรงจูงใจแก่

ผู้เรียน ผู้เรียนมีโอกาสที่จะฝึกฝนภาษาของตนเองอย่างเป็นส่วนตัว แล้วจึงนำเสนอภาระงานให้ผู้เรียนคนอื่นเห็น ผู้เรียนจึงสามารถใช้ภาษาได้ถูกต้องและคล่องแคล่วจากการเรียนรู้จากการทำภาระงานและผลสะท้อนจากการทำภาระงาน

ในด้านการพัฒนาสังคม สาระท้องถิ่นมีความสำคัญในกระบวนการเรียนรู้จากทฤษฎีสู่การปฏิบัติได้อย่างแท้จริง กิติ ลิ้มสกุล (2544 : 1) กล่าวว่าโรงเรียนหรือสถานศึกษาต้องดำเนินการพัฒนาหลักสูตรขึ้นเพื่อใช้เป็นแนวทางในการจัดประสบการณ์การเรียนรู้แก่ผู้เรียน โดยพิจารณาความเหมาะสมของสาระหลักสูตรที่ผสมผสาน ระหว่างสาระการเรียนรู้หลักมาตรฐานที่กำหนดสภาพท้องถิ่นแหล่งการเรียนรู้และภูมิปัญญาท้องถิ่น ตลอดจนคาบเวลาและเป้าหมายในการพัฒนาผู้เรียนที่เน้นให้ทุกคนเข้ามามีส่วนร่วมในการจัดการศึกษา พินิจดา วีระชาติ (2542 : 5) ได้สรุปว่า ชุมชนและโรงเรียนมีความสัมพันธ์กันในเรื่องบทบาทและความสำคัญหลายประการ เช่น โรงเรียนมีหน้าที่ในการพัฒนาคนของชุมชน คือผู้เรียนนั่นเอง ในขณะที่ชุมชนเป็นแหล่งฝึกทักษะชีวิตที่แท้จริงของผู้เรียน กล่าวคือ การเรียนจะไม่ประสบผลสำเร็จหากไม่มีการนำไปปฏิบัติในชีวิตจริง ประเวศ วะสี (2543 : 6) กล่าวว่า สถาบันการศึกษาอยู่ใกล้ชิดชุมชนมากที่สุด จึงควรพยายามสร้างความร่วมมือในการจัดการศึกษาแบบเกื้อกูลกัน ดังนั้นโรงเรียนต้องสร้างความสัมพันธ์กับชุมชนที่โรงเรียนตั้งอยู่เพื่อประโยชน์แก่ผู้เรียนและสังคมที่ผู้เรียนอาศัยอยู่ ผู้เรียนก็ต้องเรียนรู้ความเป็นไปในท้องถิ่นของตนเองเพื่อปรับตัวให้สามารถอาศัยอยู่ในสังคมนั้นได้และเพื่อหาหนทางในการช่วยเหลือชุมชนเมื่อมีโอกาส สำหรับการสร้างหลักสูตรภาษาอังกฤษให้ครอบคลุมกับเนื้อหาเรื่องราวในท้องถิ่น เป็นวิธีการจัดการเรียนการสอนที่เป็นประโยชน์สูงสุด ซึ่งกระทรวงศึกษาธิการโดยกรมการพัฒนาคณาภิชาการได้จัดทำหลักสูตรแกนกลางขึ้นมาและกำหนดสัดส่วนของการใช้หลักสูตรแกนกลางไว้ที่ร้อยละ 70 ส่วนโรงเรียนมีหน้าที่จัดทำหลักสูตรสถานศึกษาที่สอดคล้องกับความต้องการในท้องถิ่นสัดส่วนร้อยละ 30 โดยแต่ละวิชาแต่ละช่วงชั้นสามารถยืดหยุ่นได้ตามความเหมาะสมตามธรรมชาติแต่ละวิชาและให้เนื้อหาสาระการเรียนรู้ร้อยละ 30 ที่โรงเรียนจัดทำบูรณาการเป็นเรื่องเดียวกันกับหลักสูตรแกนกลาง ซึ่งอาจแทรกอยู่ในสาระการเรียนรู้หรือกิจกรรมการเรียนการสอนในบทเรียนภาษาอังกฤษที่เน้นภาระงานและสาระท้องถิ่นต่อความสามารถการฟัง – พูด เพื่อให้นักเรียนได้ศึกษาเรียนรู้เกี่ยวกับศิลปวัฒนธรรม ภูมิปัญญาท้องถิ่นต่างๆ แหล่งการเรียนรู้ ที่อยู่ใกล้ตัวเรา และสัมพันธ์กับชุมชน นอกเหนือจากนั้นสร้างเจตคติที่ดีต่อการเรียนรู้ภาษาอังกฤษให้มีความหมายต่อนักเรียน ได้เรียนและใช้ภาษาอังกฤษที่เกี่ยวกับสภาพแวดล้อมตามบริบทที่เป็นจริง และเพื่อพัฒนาความสามารถการฟัง – พูด ภาษาอังกฤษของนักเรียนส่งเสริมประสิทธิภาพของความสามารถการฟัง-พูดภาษาอังกฤษสูงขึ้น

สำหรับปัญหาการเรียนการสอนในรายวิชาภาษาอังกฤษ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 นักเรียนส่วนใหญ่ไม่สามารถนำทักษะฟัง-พูดภาษาอังกฤษไปใช้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ เนื่องจากว่านักเรียนบางส่วนฟังภาษาอังกฤษพอเข้าใจ แต่ไม่สามารถพูดสนทนาได้ อีกบางส่วนฟังบทสนทนาภาษาอังกฤษไม่เข้าใจ จึงไม่สามารถสนทนาโต้ตอบได้ เสาวภาคย์ ศรีโยธา (2555) พบว่า นักเรียนส่วนใหญ่มีปัญหาการเรียนภาษาอังกฤษอยู่ในระดับมากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ยอยู่ที่ระดับ 4.23 เป็นเพราะนักเรียนมีพื้นฐานความรู้ภาษาอังกฤษน้อย ผู้เรียนไม่กล้าพูด ไม่กล้าแสดงออก ไม่เห็นความสำคัญของการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ และมีทักษะการพูด ฟัง อ่าน เขียน ภาษาอังกฤษน้อย จึงทำให้เป็นปัญหาต่อการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ

จากปัญหาการขาดความสามารถการฟัง-พูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารปัจจุบันนี้ ผู้สอนภาษาอังกฤษควรเล็งเห็นถึงความสำคัญของความสามารถการฟัง-พูด ภาษาอังกฤษให้มากขึ้น โดยมุ่งเน้นให้ผู้เรียนสามารถใช้ภาษาอังกฤษสื่อสารในชีวิตประจำวันได้อย่างถูกต้องเหมาะสม ซึ่งแนวการสอนเพื่อสื่อสารเป็นวิธีสอนที่ทำให้ผู้เรียนสามารถนำภาษาไปใช้ได้ในการสื่อสารได้จริง ตามที่ สุมิตรรา อังวัฒนกุล (2537: 106-108) กล่าวถึงวิธีการสอนให้ผู้เรียนเกิดทักษะในการใช้ภาษาอังกฤษก็คือ วิธีการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร (Communicative Approach) ซึ่งเป็นวิธีการสอนที่เกิดขึ้นเมื่อราวปี ค.ศ. 1970 เน้นในเรื่องการใช้ภาษาในการ

สื่อสารและการสื่อความหมาย ผู้เรียนจะต้องสื่อความหมายให้ผู้อื่นเข้าใจว่าตนมีจุดประสงค์ที่จะพูดเรื่องอะไร กับใคร ที่ไหน เมื่อไหร่ อย่างไร ผู้สอนจะต้องส่งเสริมให้ผู้เรียนได้ใช้ภาษาโดยใช้สถานการณ์ต่าง ๆ เข้าช่วยในการสื่อสาร

ดังนั้นความสามารถการฟัง-พูดภาษาอังกฤษ จึงมีความสำคัญในด้านการสื่อสารและการเกิดกระบวนการเรียนรู้ในปัจจุบันนี้ ทั้งสองทักษะนี้จะเป็นทักษะพื้นฐานที่สำคัญนำไปสู่ทักษะอื่นๆ ในระดับสูงขึ้นไป เมื่อนำวิธีการสอนที่เน้นภาระงานมาดำเนินกิจกรรมการเรียนการสอนเพื่อพัฒนาความสามารถทักษะการฟัง-พูด จะช่วยให้ผู้เรียนเกิดแรงจูงใจในการเรียนภาษา มีความมั่นใจในตนเองและสามารถใช้ภาษาอย่างเป็นธรรมชาติ นอกจากนี้เมื่อนักเรียนได้เรียนรู้จากสิ่งที่ใกล้ตัวในท้องถิ่นของตนเอง จะช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้อย่างแท้จริง ปฏิบัติจริงทำให้ผู้เรียนตระหนักถึงความสำคัญของท้องถิ่นที่ตนอาศัยอยู่และสามารถนำความรู้ที่ได้นำไปประยุกต์ใช้ในการดำรงชีวิตในท้องถิ่นของตนได้อย่างกลมกลืน

จากเหตุผลทั้งหมดที่กล่าวมาข้างต้น ผู้วิจัยในฐานะที่เป็นครูสอนภาษาอังกฤษในโรงเรียนน้ำเกลี้ยงวิทยา จึงสนใจที่จะศึกษาว่าเมื่อนักเรียนได้รับการส่งเสริมโดยใช้บทเรียนภาษาอังกฤษที่เน้นภาระงานและสาระท้องถิ่นต่อความสามารถการฟัง-พูดภาษาอังกฤษ นักเรียนจะมีความสามารถการฟัง-พูดภาษาอังกฤษเพิ่มขึ้นหรือไม่ โดยผู้วิจัยได้สร้างบทเรียนภาษาอังกฤษที่เน้นภาระงานและสาระท้องถิ่นต่อความสามารถการฟัง-พูดภาษาอังกฤษ สำหรับมัธยมศึกษาปีที่ 1 ซึ่งให้ความสำคัญกับความสามารถการฟัง-พูดภาษาอังกฤษ เพื่อให้ นักเรียนสามารถติดต่อสื่อสาร กล้าแสดงออก และทำงานเป็นทีม ได้โดยวิธีการเรียนรู้ที่เน้นภาระงานและบูรณาการกับสาระท้องถิ่น เพื่อให้นักเรียนเกิดความตระหนักต่อท้องถิ่นของตน ผลที่ได้รับจากการวิจัยจะได้ใช้เป็นแนวทางในการสร้างบทเรียนภาษาอังกฤษที่เน้นภาระงานและสาระท้องถิ่นต่อความสามารถการฟัง-พูด ในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในระดับอื่นๆให้มีประสิทธิภาพต่อไป

สมมติฐานการวิจัย

1. บทเรียนภาษาอังกฤษที่เน้นภาระงานและสาระท้องถิ่นต่อความสามารถการฟัง-พูดภาษาอังกฤษ มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ คือ 75/75 (ชัยยงค์ พรหมวงศ์และคณะ, 2520 : 135-139)
2. ความสามารถการฟัง-พูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนน้ำเกลี้ยงวิทยา หลังการเรียนโดยใช้บทเรียนภาษาอังกฤษที่เน้นภาระงานและสาระท้องถิ่น สูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05
3. นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนน้ำเกลี้ยงวิทยาที่เรียนบทเรียนภาษาอังกฤษที่เน้นภาระงานและสาระท้องถิ่นต่อความสามารถการฟัง-พูดภาษาอังกฤษ มีความคิดเห็นต่อบทเรียนที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นอยู่ในระดับดี

วิธีดำเนินงานวิจัย

1. ประชากร
 - 1.1 ประชากร คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนน้ำเกลี้ยงวิทยา จังหวัดศรีสะเกษที่เรียนในรายวิชาภาษาอังกฤษฟัง-พูด ในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 จำนวน 101 คน
 - 1.2 กลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1/1 โรงเรียนน้ำเกลี้ยงวิทยา อำเภอเมืองศรีสะเกษ ปีการศึกษา 2558 ที่เรียนรายวิชาภาษาอังกฤษฟัง-พูด จำนวน 30 คน ที่ได้จากการเลือกแบบเจาะจง (Purposive sampling)

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยมีดังต่อไปนี้

1. แบบสอบถามความต้องการด้านสาระท้องถิ่น 10 อย่าง ประกอบด้วย 1) ลักษณะทั่วไปของจังหวัด 2) สถานที่ท่องเที่ยวทางประวัติศาสตร์ 3) สถานที่ท่องเที่ยวที่เป็นวัด 4) สถานที่ท่องเที่ยวที่เป็นสิ่งแวดล้อม 5) ดอกไม้ประจำเมือง 6) งานประเพณี 7) การแต่งการของชนเผ่าต่างๆ 8) นิทานพื้นบ้าน ตำนาน และเรื่องเล่า 9) อาหารพื้นเมือง และ 10) บุคคลที่มีชื่อเสียงของจังหวัด
2. บทเรียนภาษาอังกฤษที่เน้นภาระงานและสาระท้องถิ่นต่อความสามารถการฟัง-พูดภาษาอังกฤษ จำนวน 10 บทเรียน
3. แบบทดสอบความสามารถการฟัง-พูดภาษาอังกฤษแบบปรนัย 4 ตัวเลือก จำนวน 50 ข้อ
4. แบบสอบถามความคิดเห็นของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่1 ที่มีต่อบทเรียนภาษาอังกฤษที่เน้นภาระงานและสาระท้องถิ่นต่อความสามารถการฟัง-พูดภาษาอังกฤษ

การพัฒนาเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

การพัฒนาบทเรียนภาษาอังกฤษที่เน้นภาระงานและสาระท้องถิ่นต่อความสามารถการฟัง-พูดภาษาอังกฤษ ผู้วิจัยดำเนินการ ดังนี้

1. กำหนดหัวข้อเรื่องโดยพิจารณาขอบข่ายจากสภายุโรป (European council) The Common European Framework of Reference for Languages และ สาระท้องถิ่นของจังหวัดศรีสะเกษ
 - 1.1 ศึกษาหัวข้อเรื่องของบทเรียนจากสภายุโรป (European council) และ CEFR
 - 1.2 ศึกษาเนื้อหาสาระด้านวัฒนธรรมท้องถิ่น โดยศึกษาเรื่องราวเกี่ยวกับจังหวัดศรีสะเกษจากเอกสารต่าง ๆ
 - 1.3 สร้างแบบสอบถามความต้องการหัวข้อเรื่องที่เกี่ยวข้องกับท้องถิ่นจังหวัดศรีสะเกษเพื่อสร้างและพัฒนาบทเรียนภาษาอังกฤษที่เน้นภาระงานและสาระท้องถิ่น เป็นแบบสอบถามความต้องการนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1/1 ที่เรียนวิชาภาษาอังกฤษฟัง-พูดในโรงเรียนน้ำเกลี้ยงวิทยา จำนวน 30 คน
 - 1.4 ปรับปรุงแบบสอบถามความต้องการ โดยนำแบบสอบถามความต้องการหัวข้อเรื่องเสนออาจารย์ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์ ผู้เชี่ยวชาญ และผู้รู้ด้านวัฒนธรรมขนบธรรมเนียม ประเพณี พิจารณา
 - 1.5 เก็บข้อมูลความต้องการหัวข้อเรื่องโดยใช้แบบสอบถามความต้องการที่ได้รับการตรวจสอบแก้ไขแล้วไปสอบถามกลุ่มเป้าหมายที่ซึ่งประกอบ นักเรียนที่เรียนในรายวิชาภาษาอังกฤษฟัง-พูด ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1/1 จำนวน 30 คน โดยให้นักเรียนเรียงลำดับความต้องการในการเรียนแต่ละหัวข้อเรื่องจากมากไปหาน้อยที่สุด มี 4 ระดับ
 - 1.6 วิเคราะห์ผลการสำรวจความต้องการหัวข้อเรื่องที่เกี่ยวข้องกับท้องถิ่นจังหวัดศรีสะเกษ โดยสรุปผลความต้องการจากหัวข้อระดับมากในแต่ละเรื่อง
 - 1.7 สรุปผลเนื้อหาที่ได้จากการสำรวจความต้องการจากแบบสอบถามมาจัดเรียงลำดับตามความสำคัญของหัวข้อตามความถี่โดยข้อที่ได้รับคะแนนมากจะเป็นข้อที่มีความต้องการมากที่สุด
 - 1.8 นำหัวข้อเรื่องที่ควรจะเป็นบทเรียนและหาแนวทางในการดำเนินกิจกรรมโดยสืบค้นบทฟังเพื่อจะเก็บข้อมูลการฟังกับผู้เรียน ที่จะถ่ายทอดความรู้ด้านวัฒนธรรมไปสู่การพูดโดยนำเอาสารมาจากด้านการฟัง ปรับปรุงทำทั้ง 10 ด้านและปรึกษาอาจารย์ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์และผู้เชี่ยวชาญเพื่อตรวจสอบความเหมาะสม
 - 1.9 สรุปผลเนื้อหาที่ได้จากแบบสำรวจความต้องการหัวข้อเรื่องเพื่อจัดเรียงลำดับความเหมาะสมของหัวข้อ

1.10 กำหนดสาระด้านวัฒนธรรม 10 ด้าน ประกอบด้วย ลักษณะทั่วไปของจังหวัด สถานที่ท่องเที่ยวทางประวัติศาสตร์ สถานที่ท่องเที่ยวที่เป็นวัด สถานที่ท่องเที่ยวที่เป็นสิ่งแวดล้อม ดอกไม้ประจำเมือง งานประเพณี การแต่งการของชนเผ่าต่าง ๆ นิทานพื้นบ้าน ตำนาน และเรื่องเล่า อาหารพื้นเมือง และบุคคลที่มีชื่อเสียงของจังหวัด เพื่อนำมาพัฒนาบทเรียนภาษาอังกฤษที่เน้นภาระงานและสาระท้องถิ่น

2. การกำหนดสาระภาษา

2.1 ศึกษาหลักสูตรหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศรายวิชาภาษาอังกฤษฟัง-พูด ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ของโรงเรียนน้ำเกลี้ยงวิทยา เพื่อนำมากำหนดจุดประสงค์การเรียนรู้

2.2 วิเคราะห์มาตรฐานและตัวชี้วัดในหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ โดยคำนึงถึงมาตรฐานการเรียนรู้ สาระ ผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง หน่วยกิตและเวลาเรียน

2.3 สรุปผลการสร้างบทเรียนด้วยรูปแบบภาษา ระดับการเรียนรู้ และสาระจากหลักสูตรเพื่อนำมาสร้างบทเรียนภาษาอังกฤษที่เน้นภาระงานและสาระท้องถิ่นต่อความสามารถการฟัง-พูดภาษาอังกฤษ

3. การพัฒนาบทเรียนภาษาอังกฤษที่เน้นภาระงานและสาระท้องถิ่น

3.1 พิจารณาหัวข้อเรื่องด้านท้องถิ่นให้สอดคล้องกับสภายุโรปและ CEFR Theme ผู้วิจัยได้เทียบเคียงหัวข้อเรื่องที่ได้จากการสำรวจความต้องการในหัวข้อ 1.1 กับ Theme ของ CEFR ได้ Theme หัวเรื่อง และเนื้อหาทางภาษา เพื่อสร้าง 10 บทเรียนภาษาอังกฤษ

3.2 กำหนดเวลาเรียนของแต่ละหน่วยการเรียนรู้ ออกเป็น 10 บทเรียน โดยแต่ละบทเรียนประกอบด้วย 1 แผนการเรียนรู้ แผนการเรียนรู้ละ 2 ชั่วโมง

4. การกำหนดกระบวนการเรียนการสอนที่เน้นภาระงานของบทเรียนภาษาอังกฤษที่เน้นภาระงานและสาระท้องถิ่นต่อความสามารถการฟัง-พูดภาษาอังกฤษ

4.1 ศึกษากระบวนการเรียนการสอนที่เน้นภาระงานของ Willis (1996 : 53-64) A Framework for Task-Based Learning ซึ่งประกอบด้วย ขั้นตอนปฏิบัติงาน (Pre - task) ขั้นปฏิบัติงาน (Task Cycle) และขั้นมุ่งเน้นภาษา (Language Focus) แล้วนำมาสอดแทรกในขั้นตอนการสอนของแต่ละหน่วยการเรียนรู้ ผู้วิจัยได้เสนออีก 2 ขั้นตอนได้แก่ ขั้นตอนเตรียมพร้อม (Warm up) และขั้นการสื่อสาร (Communication) เพิ่มเติมเพื่อนำมาร่วมกับวิธีการสอนโดยเน้นภาระงานให้มีประสิทธิภาพ

5. การกำหนดวัดประเมินผลรายบทเรียน

5.1 การกำหนดวัดผลประเมินผลแต่ละบทเรียนจะเป็นการวัดความสามารถการฟังและความสามารถการพูดโดยวิธีวัดความสามารถการฟัง-พูดในแต่ละบทเรียนจะเป็นวิธีวัดทักษะการฟังเพื่อความเข้าใจประกอบด้วย 5 ข้อคำถามเพื่อให้นักเรียนฟังแล้วตอบคำถามและการฟังเพื่อจับใจความสำคัญและรายละเอียด โดยใช้วิธีการ Skimming และ Scanning และวิธีวัดทักษะการพูดจะใช้วิธีวัดการพูดแบบตรงประกอบด้วย การแสดงบทบาทสมมติ การสัมภาษณ์ การสำรวจ และการนำเสนอ ซึ่งสอดแทรกในแต่ละบทเรียน

5.2 นำขอข้อมูลแต่ละบทเรียนอังกฤษที่เน้นภาระงานและสาระท้องถิ่นให้ผู้เชี่ยวชาญซึ่งประกอบด้วยครูผู้มีความสามารถในการสอนภาษาอังกฤษระดับมัธยมศึกษาและอาจารย์ชาวต่างประเทศจำนวนทั้งหมด 3 ท่าน พิจารณาความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) ของจุดประสงค์การเรียนรู้แต่ละบทเรียนที่จะดำเนินกิจกรรมการสอนด้านคุณภาพ ปรับปรุงแก้ไขและพิจารณาความถูกต้องทางภาษา

5.3 นำข้อมูลที่ได้จากการตอบแบบการหาค่าดัชนีความสอดคล้องของผู้เชี่ยวชาญมาวิเคราะห์ความตรงเชิงเนื้อหาของบทเรียนโดยใช้ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) มีค่าดัชนีความสอดคล้องอยู่ระหว่าง 0.67-1

6. กำหนดรูปแบบของบทเรียนภาษาอังกฤษที่เน้นภาระงานและสาระท้องถิ่น
 - 6.1 กำหนดรูปแบบของบทเรียน ซึ่งมีส่วนประกอบดังนี้
 - 6.1.1 ขั้นเตรียมความพร้อม (Warm up) เป็นขั้นที่มีกิจกรรมเพื่อกระตุ้นผู้เรียนให้เกิดความพร้อม ซึ่งจะประกอบด้วย เกม เพลง เดาคำศัพท์ วิดีโอคลิป รูปภาพ และการระดมความคิด
 - 6.1.2 ขั้นก่อนปฏิบัติงาน (Pre-Task) จะประกอบด้วยกิจกรรมการเรียนการสอนนักเรียนในเรื่อง คำศัพท์ โครงการ และความคิดรวบยอด เพื่อนำไปใช้ในขั้นต่อไป และแต่ละหน่วยการเรียนรู้มีการมอบหมายภาระงานให้นักเรียนไปศึกษาค้นคว้าและดำเนินกิจกรรม
 - 6.1.3 ขั้นปฏิบัติงาน (Task Cycle) จะประกอบด้วยการศึกษาเนื้อหา ทักษะและสาระทางภาษาเพื่อเตรียมตัวของนักเรียนในการฝึกพูดภาษาอังกฤษที่ได้จากภาระงานที่กำหนด
 - 6.1.4 ขั้นมุ่งเน้นภาษา (Language Focus) จะประกอบด้วยวิธีการฝึกพูดภาษาอังกฤษที่แตกต่างกัน อาทิ การแสดงบทบาทสมมติ การสำรวจ การสัมภาษณ์ และการนำเสนอ
 - 6.1.5 ขั้นการสื่อสาร (Communication) จะประกอบด้วยการทำกิจกรรมกลุ่มและคู่ โดยมีการมอบหมายโครงการในแต่ละหน่วยการเรียนรู้เพื่อให้นักเรียนไปฝึกพูดภาษาอังกฤษในชีวิตจริง
 - 6.2 นำขอบข่ายของข้อมูลดำเนินการเขียนบทเรียนและแผนการเรียนรู้เพื่อสร้างบทเรียนภาษาอังกฤษที่เน้นภาระงานและสาระท้องถิ่นต่อความสามารถฟัง-พูดภาษาอังกฤษ โดยแต่ละบทจะมีการวัดประเมินผลจากแบบทดสอบท้ายบท
 - 6.3 นำบทเรียนภาษาอังกฤษที่สร้างขึ้นทั้ง 10 บทเรียน เสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์เพื่อขอคำแนะนำและปรับปรุงแก้ไข
 - 6.4 นำบทเรียนภาษาอังกฤษที่สร้างขึ้นทั้ง 10 บทที่ได้รับการปรับปรุงแก้ไขเสนอต่อผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่าน เพื่อตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) ด้านจุดประสงค์การเรียนรู้และกิจกรรมการเรียนการสอน การจัดลำดับของเนื้อหา การจัดลำดับของกิจกรรมการเรียนการสอน ความเหมาะสมของกิจกรรมและรูปแบบการประเมินรายบทและหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (Index of Item Objective Congruence: IOC) มีค่าดัชนีความสอดคล้องอยู่ระหว่าง 0.67-1
7. การพัฒนาเครื่องมือวัดประสิทธิภาพของสื่อ
 - 7.1 ศึกษาแนวการสร้างแบบทดสอบความสามารถทางการฟัง-พูดภาษาอังกฤษ ตามหนังสือเทคนิคการสร้างข้อสอบทดสอบภาษาอังกฤษ
 - 7.2 คัดเลือกจุดประสงค์ทั่วไปและจุดประสงค์เฉพาะนี้จำนวน 10 บทเรียนจากสาระและเนื้อหาภาษาที่มีความคล้ายกันเพื่อไปกำหนดจุดประสงค์การสอบวัดความสามารถทักษะการฟัง-พูด
 - 7.3 สร้างตารางกำหนดเนื้อหาของแบบทดสอบ (Table of Test Specification) ตามกรอบเนื้อหาในหลักสูตรภาษาอังกฤษ พุทธศักราช 2551 จุดประสงค์รายวิชา และจุดประสงค์
 - 7.4 นำแบบทดสอบที่สร้างขึ้นไปให้อาจารย์ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์และผู้เชี่ยวชาญ ซึ่งเป็นชาวไทย 2 คน และชาวต่างประเทศ 1 คน พิจารณาความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) และหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (Index of Item Objective Congruence: IOC) มีค่าดัชนีความสอดคล้องอยู่ระหว่าง 0.67-1 จากนั้นเลือกแบบทดสอบที่มีค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อสอบกับจุดประสงค์ 0.5 ขึ้นไป และนำข้อสอบที่มีค่าดัชนีความสอดคล้องต่ำกว่า 0.5 มาปรับปรุงแก้ไข จากนั้นให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบใหม่อีกครั้ง
 - 7.5 นำแบบทดสอบที่ทำการปรับปรุงแก้ไขตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญแล้วไปให้เจ้าของภาษาบันทึกเสียง
 - 7.6 นำแบบทดสอบไปทดลองใช้กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนบัวเจริญวิทยา ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง คือชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1/2 จำนวน 20 คน

7.7 ตรวจสอบให้คะแนนตามแนวทางที่กำหนด ในด้านการทดสอบการพูดตรงผู้วิจัยดำเนินการสอบและการให้คะแนนด้วยตนเอง

7.8 นำผลคะแนนปรนัยที่ได้มาวิเคราะห์หาค่าความยากง่าย (p) และค่าอำนาจจำแนก (r) โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปเลือกข้อสอบที่มีค่าความยากง่ายระหว่าง 0.20-0.80 และค่าอำนาจจำแนกตั้งแต่ 0.20 ขึ้นไป

7.9 นำแบบทดสอบตอนที่ 1 และตอนที่ 2 ไปคำนวณหาค่าความเชื่อมั่นโดยใช้สูตร KR-20 ของคูเดอร์ ริชาร์ดสัน (Kuder Richardson Formular20) ได้ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.86 และนำแบบทดสอบตอนที่ 3 และตอนที่ 4 ไปพิจารณาความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) และหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (Index of Item Objective Congruence: IOC) โดยผู้เชี่ยวชาญ มีค่าดัชนีความสอดคล้องอยู่ระหว่าง 0.67-1

การสร้างแบบสอบถามความคิดเห็น

1. ศึกษาวิธีการสร้างแบบสอบถามเพื่อวัดความคิดเห็นตามวิธีการของ Likert (1967) โดยอาศัยแนวความคิดของ Underwood (1989) และ Nunan (1991)

2. ผู้วิจัยได้แบ่งเนื้อหาของแบบสอบถามความคิดเห็นออกเป็น 4 ด้าน 1) ด้านเนื้อหา 2) ด้านกระบวนการจัดการเรียนการสอนที่เน้นภาระงานเป็นฐาน (Task-Based Learning) 3) ด้านการวัดประเมินผล 4) ด้านรูปแบบทั่วไปของบทเรียนโดยในแต่ละด้านยังแบ่งเป็นหัวข้อรวมทั้งสิ้น 37 หัวข้อ

3. กำหนดขอบข่ายแบบสอบถามความคิดเห็นตามกรอบเนื้อหาจุดประสงค์

4. สร้างแบบสอบถามวัดความคิดเห็นตามกรอบเนื้อหาจุดประสงค์ โดยกำหนดค่าระดับคะแนนของข้อคำถามในแบบสอบถามเป็น 5 ระดับ ดังนี้

เห็นด้วยมากที่สุด	ให้ค่าระดับคะแนนเท่ากับ 5
เห็นด้วยมาก	ให้ค่าระดับคะแนนเท่ากับ 4
เห็นด้วยปานกลาง	ให้ค่าระดับคะแนนเท่ากับ 3
เห็นด้วยน้อย	ให้ค่าระดับคะแนนเท่ากับ 2
ไม่เห็นด้วย	ให้ค่าระดับคะแนนเท่ากับ 1

5. นำแบบสอบถามความคิดเห็นมาวิเคราะห์ความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา โดยใช้ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) อยู่ระหว่าง 0.67-1

6. นำข้อคำถามที่สร้างขึ้นไปให้อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์และผู้ทรงคุณวุฒิด้านการสร้างแบบทดสอบตรวจสอบความเหมาะสมเกี่ยวกับภาษา

7. นำแบบสอบถามวัดความคิดเห็นที่ผ่านการตรวจสอบและแก้ไขแล้วไปทดลองใช้กับนักเรียนที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างคือชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1/2 ซึ่งนักเรียนเรียนในรายวิชาภาษาอังกฤษฟัง-พูดเพื่อหาข้อบกพร่องและปรับปรุงแก้ไข

การทดลองใช้บทเรียนภาษาอังกฤษที่เน้นภาระงานและสาระท้องถิ่น

การทดลองบทเรียนภาษาอังกฤษที่เน้นภาระงานและสาระท้องถิ่นที่เสร็จสิ้นสมบูรณ์แล้ว เพื่อหาประสิทธิภาพตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ คือ 75/75 (ชัยยงค์ พรหมวงศ์ และคณะ 2520 : 135 -139) โดยมีขั้นตอนดังต่อไปนี้

1. ขั้นการทดลองรายบุคคล (One-to-One Tryout)

การทดลองในชั้นรายบุคคล เป็นการทดลองนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนน้ำเกลี้ยงวิทยา จังหวัดศรีสะเกษ จำนวน 3 คน ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง

2. ขั้นการทดลองกลุ่มย่อย (Small Group Tryout)

การทดลองในขั้นการทดลองกลุ่มย่อย (Small Group Tryout) เป็นการทดลองนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนน้ำเกลือวิทยา จังหวัดศรีสะเกษ จำนวน 10 คน ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. แบบแผนการทดลอง

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงทดลอง (Pre-experimental Research) ในรูปแบบ One-Group-Pretest-Posttest Design

2. ผู้วิจัยทำหนังสือจากบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากรถึงผู้อำนวยการโรงเรียนน้ำเกลือวิทยา อำเภอน้ำเกลือ จังหวัดศรีสะเกษ เพื่อขออนุญาตในการดำเนินการวิจัยและเก็บรวบรวมข้อมูล

3. ผู้วิจัยจัดปฐมนิเทศนักเรียนกลุ่มตัวอย่างเพื่อทำความเข้าใจถึงรายละเอียดที่เกี่ยวกับวัตถุประสงค์ของการวิจัยและวิธีการเรียน

4. ผู้วิจัยทำการทดสอบก่อนเรียน (Pre-test) โดยประเมินความสามารถการฟัง-พูดภาษาอังกฤษก่อนการทดลองในวันเวลาที่กำหนด ทดสอบความสามารถการฟังและการพูดโดยอ้อมกลุ่มทดลองเวลา 08.30-09.20 น. จำนวน 50 ข้อ 50 คะแนน จากนั้นทดสอบวัดการพูดตรงโดยบรรยายและแสดงบทบาทสมมติกลุ่มทดลองเวลา 09.20-10.20 น. การสอบบรรยายภาพ จำนวน 1 ข้อ โดยให้นักเรียนเลือกรูปภาพจากกล่องกระดาษที่นักเรียนไม่สามารถมองเห็นได้ จากนั้นนักเรียนดูรูปภาพที่ตนเองจับได้พร้อมสถานการณ์ นักเรียนมีเวลาเตรียมตัวคนละ 1 นาที หลังจากนั้นนักเรียนบรรยายภาพตามสถานการณ์ที่กำหนด นักเรียนมีเวลาการบรรยายภาพคนละ 2-3 นาที โดยมีเกณฑ์วัดผลการผลสอบบรรยายภาพ คะแนนเต็ม 5 คะแนน ตามหัวข้อต่อไปนี้ ความคล่องแคล่ว ความสามารถพูดให้คนอื่นเข้าใจปริมาณข้อความในการสื่อสารคุณภาพของข้อความที่นำเสนอสำเนียงและความพยายามในการสื่อสาร หลังจากนั้นแบ่งกลุ่มแสดงบทบาทสมมติกลุ่มละ 4-5 คน จำนวน 1 ข้อ นักเรียนตัวแทนแต่ละกลุ่มจับฉลากเลือกลำดับการแสดงบทบาทสมมติ ตัวแทนกลุ่มเลือกฉลากสถานการณ์การแสดงบทบาทสมมติจากกล่องที่นักเรียนไม่สามารถมองเห็น แต่ละกลุ่มมีเวลาในการเตรียมนำเสนอกกลุ่มละ 1 นาที จากนั้นแต่ละกลุ่มนำเสนอการแสดงบทบาทสมมติกลุ่มละ 3-5 นาที โดยมีเกณฑ์วัดผลการผลสอบแสดงบทบาทสมมติ คะแนนเต็ม 5 คะแนน ตามหัวข้อต่อไปนี้ ความคล่องแคล่วความสามารถพูดให้คนอื่นเข้าใจการแสดงท่าทางคุณภาพของข้อความที่นำเสนอสำเนียงและความพยายามในการสื่อสาร

5. ผู้วิจัยดำเนินการสอนกลุ่มตัวอย่างประชากรตามบทเรียนที่สร้างขึ้น ระหว่างวันที่ 4 มกราคม พ.ศ. 2558- 11 มีนาคม พ.ศ. 2558 จำนวน 1 ห้องเรียน ห้องเรียนละ 2 คาบต่อสัปดาห์ รวม 12 สัปดาห์

6. ผู้วิจัยทำการทดสอบหลังเรียน (Post-test) โดยประเมินความสามารถการฟัง-พูดภาษาอังกฤษหลังการทดลองในวันเวลาที่กำหนด สอบความสามารถการฟังและการพูดโดยอ้อมกลุ่มทดลองเวลา 08.30 - 09.20 น. จำนวน 50 ข้อ 50 คะแนน จากนั้นทดสอบวัดการพูดตรงโดยบรรยายและแสดงบทบาทสมมติกลุ่มทดลองเวลา 09.20-10.20 น. การสอบบรรยายภาพ จำนวน 1 ข้อ และการสอบแสดงบทบาทสมมติกลุ่มละ 1 สถานการณ์

7. ให้นักเรียนกลุ่มตัวอย่างทำแบบสอบถามความคิดเห็นที่มีต่อบทเรียนภาษาอังกฤษที่เน้นภาระงานและสาระท้องถิ่นต่อความสามารถการฟัง-พูดภาษาอังกฤษ ในแต่ละบททุกครั้ง เพื่อศึกษาความคิดเห็นของนักเรียน

8. นำข้อมูลที่ได้ไปดำเนินการวิเคราะห์และทดสอบสมมติฐานตามที่ผู้วิจัยตั้งไว้ต่อไป

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยใช้สถิติในการวิเคราะห์ข้อมูลดังต่อไปนี้

1. หาประสิทธิภาพของบทเรียนภาษาอังกฤษที่เน้นภาระงานและสาระท้องถิ่นต่อความสามารถการฟัง-พูดภาษาอังกฤษในแต่ละบท ใช้สูตร E1/E2
2. วิเคราะห์ข้อมูลเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ในการฟัง-พูดภาษาอังกฤษของนักเรียนก่อนและหลังการใช้บทเรียนภาษาอังกฤษที่เน้นภาระงานและสาระท้องถิ่นต่อความสามารถการฟัง-พูดภาษาอังกฤษ โดยใช้สถิติ t-test แบบจับคู่ วิเคราะห์โดยใช้คอมพิวเตอร์โปรแกรมสำเร็จรูป
3. วิเคราะห์ข้อมูลแบบสอบถามความคิดเห็นรายข้อ โดยใช้ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) แล้วนำไปแปลความหมายค่าระดับ

ผลการวิจัย

จากการศึกษาและวิเคราะห์ข้อมูลการวิจัย สามารถสรุปผลได้ดังต่อไปนี้

1. บทเรียนภาษาอังกฤษที่เน้นภาระงานและสาระท้องถิ่นต่อความสามารถการฟัง-พูดภาษาอังกฤษที่สร้างขึ้นมีประสิทธิภาพเท่ากับ 76.30/77.55 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้ 75/75 และแสดงว่าบทเรียนภาษาอังกฤษที่เน้นภาระงานและสาระท้องถิ่นมีประสิทธิภาพดี
2. ผลสัมฤทธิ์ของความสามารถการฟัง-พูดของนักเรียนหลังจากการใช้บทเรียนภาษาอังกฤษที่เน้นภาระงานและสาระท้องถิ่นต่อความสามารถการฟัง-พูดภาษาอังกฤษ สูงกว่าผลสัมฤทธิ์ในความสามารถการฟัง-พูดภาษาอังกฤษของนักเรียนก่อนการใช้บทเรียนภาษาอังกฤษที่เน้นภาระงานและสาระท้องถิ่นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05
3. นักเรียนมีความคิดเห็นต่อบทเรียนภาษาอังกฤษที่เน้นภาระงานและสาระท้องถิ่นต่อความสามารถการฟัง-พูดภาษาอังกฤษอยู่ในระดับดี โดยเฉลี่ย (\bar{X}) เท่ากับ 4.03 และ S.D เท่ากับ 0.85

อภิปรายผล

1. จากผลการวิจัยข้อที่ 1 พบว่า บทเรียนภาษาอังกฤษที่เน้นภาระงานและสาระท้องถิ่นต่อความสามารถการฟัง-พูดภาษาอังกฤษ มีประสิทธิภาพเท่ากับ 76.30/77.55 และถือว่ามีประสิทธิภาพสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนด ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากสาเหตุดังนี้

1.1 ผู้วิจัยได้ศึกษาทักษะทางภาษาตามหลักสูตรภาษาอังกฤษ โดยการวิเคราะห์หลักสูตรคำอธิบายรายวิชา และตำราที่เกี่ยวข้องกับการสอนฟัง-พูดภาษาอังกฤษ

1.2 การพัฒนาบทเรียนภาษาอังกฤษที่เน้นภาระงานและสาระท้องถิ่นต่อความสามารถการฟัง-พูดภาษาอังกฤษตามหลักสูตรท้องถิ่นทั้ง 10 บทเรียนนี้ สร้างขึ้นโดยมีเนื้อหาเกี่ยวกับสถานที่สำคัญและเรื่องต่างๆ ของจังหวัดศรีสะเกษและแนวความคิดการเรียนรู้ที่เน้นภาระงานเป็นฐาน (Task-Based Learning) ซึ่งสอดคล้องตามกรอบแนวคิดการจัดกิจกรรมที่เน้นภาระงานเป็นฐานของ Willis (1996: 24-27) ได้แบ่งลำดับของการเรียนการสอนแบบเน้นภาระงาน เป็น 3 ชั้นหลัก ๆ คือ ชั้นก่อนทำภาระงาน (pre-task) ชั้นระหว่างทำภาระงาน (task cycle) และชั้นเน้นภาษา (language focus) สอดคล้องแนวคิดของ Willis (1996: 53) กล่าวว่า ด้วงงานที่มอบหมายในแต่ละบทเรียนเป็นรูปแบบการปฏิบัติงานที่จำลองบริบทจริงที่ต้องใช้โครงสร้างทางภาษา และคำศัพท์ที่ใช้เป็นปกติในชีวิตจริงดังนั้นเมื่อนักเรียนปฏิบัติงานได้สำเร็จนักเรียนจึงรู้สึกว่าคุณเองก็สามารถพูดสื่อสารกับชาวต่างชาติได้เนื่องจากด้วงงานที่กำหนดเป็นด้วงงานที่จำลองการใช้ภาษาจากชีวิตประจำวัน ดังนั้นเมื่อนักเรียนสามารถพูดนำเสนองานได้เองจึงทำให้นักเรียนรู้สึกว่าคุณเองก็สามารถใช้ภาษาในชีวิตจริงได้สร้างความ

มั่นใจในการพูด มีความสนใจในบทเรียนมากยิ่งขึ้นช่วยให้เห็นคุณค่าของตัวงานและบทเรียนอันส่งผลให้เกิดทัศนคติที่ดีต่อการเรียนรู้ภาษา

1.3 ในขั้นการนำไปใช้บทเรียนภาษาอังกฤษที่เน้นภาระงานและสาระท้องถิ่นต่อความสามารถการฟัง-พูดภาษาอังกฤษที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น ได้รับการพัฒนาและหาประสิทธิภาพบทเรียนก่อนทดลองจริงอย่างเป็นขั้นตอนเพื่อให้บทเรียนมีประสิทธิภาพ ตามเกณฑ์ที่กำหนดโดยใช้แนวคิดของ ชัยยงค์ พรหมวงศ์และคณะ (2520 : 134-142) การหาประสิทธิภาพบทเรียนก่อนทดลองจริงแบ่งออกเป็น 2 ขั้นตอน ได้แก่ ขั้นตอนทดลองรายบุคคล (One-to-one tryout) และขั้นตอนทดลองกลุ่มเล็ก (Small group tryout) โดยในแต่ละขั้นของการหาประสิทธิภาพบทเรียนก่อนทดลองจริง ผู้วิจัยได้นำข้อบกพร่องต่างๆของบทเรียนมาปรับปรุงแก้ไข

2. จากผลการวิจัยข้อที่ 2 พบว่า ความสามารถการฟัง-พูดภาษาอังกฤษของนักเรียนหลังจากการใช้บทเรียนภาษาอังกฤษที่เน้นภาระงานและสาระท้องถิ่นต่อความสามารถการฟัง-พูดภาษาอังกฤษอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ อาจเนื่องมาจากสาเหตุดังต่อไปนี้

2.1 นักเรียนมีโอกาสได้ฝึกการทักษะการฟังและทักษะการพูดหลายครั้งจากสถานการณ์ในชีวิตประจำวัน ซึ่งทำให้เกิดความคุ้นเคยในด้านของรูปแบบการจัดกิจกรรมที่เน้นภาระงานเป็นฐานและเนื้อหาที่เน้นทักษะการฟัง-พูดของบทเรียน จึงทำให้ผู้เรียนมีความสามารถทักษะการฟัง-พูดภาษาอังกฤษสูงขึ้นกว่าความสามารถทักษะการฟัง-พูดก่อนได้รับการฝึก ซึ่งสอดคล้องกับแนวความคิดของ Underwood (1989 : 17-18) กล่าวว่า ในการเรียนการสอนทักษะการฟัง-พูดภาษาอังกฤษนั้น การจัดกิจกรรมเพื่อเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ฝึกใช้ภาษาในสถานการณ์ต่าง ๆ ที่ใกล้เคียงกับสถานการณ์จริงให้มากที่สุด เป็นหัวใจสำคัญของการสื่อสาร ทั้งนี้เพื่อให้ผู้เรียนสามารถใช้ภาษาในสถานการณ์ต่าง ๆ ได้อย่างเหมาะสม ถูกต้องและเป็นที่ยอมรับของสังคมที่ใช้ภาษานั้น ๆ นอกจากนี้การจัดกิจกรรมในชั้นเรียนยังเป็นการสร้างปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้เรียนและช่วยเสริมแรงจูงใจให้แก่ผู้เรียน รวมทั้งช่วยให้ผู้เรียนประสบผลสำเร็จในการฝึกทักษะการฟังและการพูด

2.2 บทเรียนนี้สร้างและพัฒนาจากเอกสารจริง (Authentic materials) เช่น แผนที่ แผ่นพับของสถานที่ต่างๆ สื่อสิ่งพิมพ์และวารสารเกี่ยวกับจังหวัดศรีสะเกษ นักเรียนจึงสามารถฝึกใช้ภาษาใกล้เคียงกับสถานการณ์จริง ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ สุมิตรา อังวัฒนกุล (2539: 38-41) ได้ให้ความคิดเห็นตลอดแนวทางการใช้สื่อสภาพจริงเพื่อเป็นการเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้เรียนภาษาอย่างเป็นธรรมชาติในสถานการณ์ต่างๆ ในชั้นเรียน เช่นเดียวกับ Nunan (1985 : 131-132) ซึ่งสนับสนุนให้ใช้ข้อมูลภาษาที่เป็นเอกสารจริงในบริบทของการเรียนรู้ สอดคล้องกับกับแนวความคิดของ Haines (1995: 62) กล่าวว่าเอกสารจริงมีคุณประโยชน์หลายประการ ที่สำคัญคือสร้างแรงจูงใจในการเรียน ส่งเสริมทักษะการอ่านและการฟังมีประโยชน์ต่อการเรียนการสอน

2.3 การที่นักเรียนได้ฝึกฟัง-พูดจากบทเรียนภาษาอังกฤษที่เน้นภาระงานและสาระท้องถิ่นต่อความสามารถการฟัง-พูดภาษาอังกฤษที่ใช้เครื่องบันทึกเสียงโดยเจ้าของภาษาที่มีการอ่านอย่างถูกต้อง ชัดเจนและเป็นธรรมชาติ ทำให้เร้าความสนใจ เกิดความกระตือรือร้น และรู้สึกเข้าใจตามบริบทของการฟัง-พูด อีกทั้งจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่ให้นักเรียนสามารถนำไปใช้ได้ในชีวิตประจำวัน ซึ่งสอดคล้องกับความเห็นของ Evangelidou et al. (1990 : 31) กล่าวว่า เนื่องจากสื่อสภาพจริงมีหลายรูปแบบ แต่ละแบบมีลักษณะเฉพาะตัวมีการใช้ภาษาที่แตกต่างกัน รูปแบบสำนวนต่างกัน การนำสื่อสภาพจริงหลายๆ แบบมาใช้จะช่วยให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ภาษาที่แตกต่างกันออกไป

3. จากการวิจัยข้อที่ 3 นักเรียนมีความคิดเห็นต่อบทเรียนภาษาอังกฤษที่เน้นภาระงานและสาระท้องถิ่นต่อความสามารถการฟัง-พูดภาษาอังกฤษระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 จำนวน 30 คน พบว่านักเรียนมีความคิดเห็นในภาพรวมอยู่ในระดับดี อาจเนื่องมาจากสาเหตุดังต่อไปนี้

3.1 ด้านของเนื้อหา พบว่านักเรียนมีความคิดเห็นต่อบทเรียนภาษาอังกฤษที่เน้นภาระงานและสาระท้องถิ่นต่อความสามารถการฟัง-พูดภาษาอังกฤษอยู่ในระดับมาก โดยข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดสามอันดับแรก

คือ ข้อที่ 6 โครงสร้างทางภาษาสามารถนำไปใช้ได้ในชีวิตจริง มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากอันดับที่สองคือ ข้อที่ 8 นักเรียนสามารถนำเนื้อหาไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากอันดับรองลงมาคือ ข้อที่ 9 เนื้อหาสร้างแรงจูงใจต่อการเรียนในชั้นเรียนมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากอาจเนื่องมาจากสาเหตุที่นักเรียนมีความรู้เดิมเกี่ยวกับท้องถิ่นที่ตนเองอาศัยอยู่และหัวเรื่องมีความดึงดูดความสนใจของนักเรียนในการกระตุ้นการเรียนรู้ อีกทั้งหัวเรื่องทั้งหมดดังกล่าวเป็นหัวเรื่องที่มีความใกล้ตัวของนักเรียนจึงทำให้นักเรียนมีความอยากรู้เพิ่มมากขึ้นและมีเนื้อหาที่ง่ายต่อความเข้าใจ และหัวเรื่องแนวนิทานเป็นสิ่งที่นักเรียนมีความสนใจมากที่สุดเพราะเป็นเรื่องเล่าที่มีความสนุกสนานให้นักเรียนได้จินตนาการและคิดตามมากกว่าเรื่องสั้น

3.2 ด้านกระบวนการจัดการเรียนการสอนที่เน้นภาระงานและสาระท้องถิ่นพบว่า นักเรียนมีความคิดเห็นต่อบทเรียนภาษาอังกฤษที่เน้นภาระงานและสาระท้องถิ่นต่อความสามารถการฟัง-พูดภาษาอังกฤษอยู่ในระดับมาก โดยข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดสามอันดับแรกคือ ข้อที่ 19 บทเรียนมีจำนวนภาระงานที่มีความเหมาะสม มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากอันดับที่สองคือข้อที่ 23 ในระหว่างการทำงานทำให้เกิดแนวทางการเรียนรู้ด้านภาษาอังกฤษ มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากอันดับรองลงมาคือ และข้อที่ 16 การกำหนดภาระงานเป็นฐานทำให้นักเรียนสามารถฝึกทักษะการพูดมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากทั้งนี้อาจเนื่องมาจากผู้วิจัยสร้างบทเรียนตามหลักของ Willis (1996 : 24-27) ได้แบ่งลำดับของการเรียนการสอนแบบเน้นภาระงานเป็น 3 ขั้นตอนหลักๆ คือ ขั้นตอนก่อนทำภาระงาน (pre-task) ขั้นระหว่างทำภาระงาน (task cycle) และขั้นเน้นภาษา (language focus)

3.3 ด้านการวัดประเมินผล พบว่า นักเรียนมีความคิดเห็นต่อบทเรียนภาษาอังกฤษที่เน้นภาระงานและสาระท้องถิ่นต่อความสามารถการฟัง-พูดภาษาอังกฤษอยู่ในระดับมากโดยข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดสามอันดับแรกคือข้อที่ 28 ข้อสอบมีความยากง่ายเหมาะสมกับนักเรียนและข้อที่ 32 ระยะเวลาในการทำข้อสอบเพียงพอกับนักเรียนมีค่าเฉลี่ยเท่ากันมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากอันดับรองลงมาคือ ข้อที่ 30 ข้อสอบสามารถวัดทักษะการพูดของนักเรียนได้มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากอาจเนื่องมาจากผู้วิจัยได้กำหนดเนื้อหาของแบบทดสอบที่มีการวัดความสามารถการพูดอย่างหลากหลายโดยวัดความสามารถการพูดทั้งทางตรงและทางอ้อม และมีการแสดงบทบาทสมมติ ซึ่งการวัดความสามารถการพูดทางตรงโดยการแสดงบทบาทสมมติ จะช่วยให้นักเรียนฝึกทำงานเป็นกลุ่ม มีความกล้าแสดงออก และมีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ ในการนำเสนองาน อีกทั้งการวัดความสามารถการพูดทางอ้อมสามารถช่วยนักเรียนวัดความรู้เพื่อความเข้าใจและเตรียมความพร้อมสู่การทดสอบทางการศึกษาระดับชาติขั้นพื้นฐานระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น

3.4 ด้านรูปแบบทั่วไปพบว่า นักเรียนมีความคิดเห็นต่อบทเรียนภาษาอังกฤษที่เน้นภาระงานและสาระท้องถิ่นต่อความสามารถการฟัง-พูดภาษาอังกฤษอยู่ในระดับมากโดยข้อพบว่ามึระดับความคิดเห็นที่ค่าเฉลี่ยสูงสุดสามอันดับคือ ข้อที่ 36 สัญลักษณ์ช่วยให้ง่ายต่อการเข้าใจคำสั่งเพิ่มมากขึ้นมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากอันดับสองคือ ข้อที่ 34 ตัวอักษรที่มีขนาดที่อ่านง่ายมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากและอันดับรองลงมาคือ ข้อที่ 35 การจัดรูปแบบมีความเหมาะสม มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากการที่ผู้วิจัยได้นำข้อบกพร่องในการทดลองบทเรียนมาปรับปรุงแก้ไขก่อนนำมาใช้จริงกับผู้เรียนสอดคล้องกับแนวความคิดของ Krashen and Terrell (1983) กล่าวว่าแรงจูงใจเป็นปัจจัยสำคัญและแรงขับที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ในการเรียนภาษา หากผู้เรียนมีแรงจูงใจในการเรียนด้วยความกระตือรือร้นจะประสบความสำเร็จด้านการเรียนในที่สุด

ข้อเสนอแนะ

จากการพัฒนาบทเรียนภาษาอังกฤษที่เน้นภาระงานและสาระท้องถิ่นในครั้งนี้ ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะที่อาจเป็นประโยชน์ต่อการปรับปรุงบทเรียนภาษาอังกฤษที่เน้นภาระงานเป็นฐานและสาระท้องถิ่น ดังต่อไปนี้

1. ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับบทเรียนภาษาอังกฤษที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น

1.1 ครูผู้สอนพยายามหาสื่อที่พบเห็นในชีวิตประจำวัน (Authentic material) ที่สอดคล้องกับเนื้อหาของบทเรียนในแต่ละบท สื่อสภาพจริงจะช่วยให้ผู้เรียนมีแรงกระตุ้นในการดำเนินกิจกรรมการเรียนการสอน

1.2 ภาระงานที่มีความหลากหลายมีผลต่อการพัฒนาความสามารถการฟัง-พูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารและต้องมีการประเมินผลที่หลากหลายเพื่อสามารถสร้างความสนใจของนักเรียน อีกทั้งนักเรียนมีความสุขสนุกสนานและนักเรียนได้ลงมือปฏิบัติจริง

1.3 การเรียนการสอนตามสาระท้องถิ่นเป็นสิ่งที่ช่วยให้ผู้เรียนมีความรู้และความตระหนักต่อท้องถิ่นของตนเอง ดังนั้นในทุก ๆ วิชา ครูผู้สอนภาษาอังกฤษควรสรรหาท้องถิ่นนำไปบูรณาการจัดทำแผนการเรียนรู้อีกเพื่อให้เป็นประโยชน์กับครูและผู้เรียน

1.4 การใช้ข้อมูลของการท่องเที่ยวในท้องถิ่นซึ่งนักเรียนส่วนใหญ่มีความรู้เดิมเกี่ยวกับแหล่งท่องเที่ยวเหล่านั้นส่งผลต่อความเข้าใจในเรื่องที่อ่านและฟังซึ่งสามารถนำไปใช้ได้ชีวิตประจำวัน

1.5 ควรนำสื่อวีดิทัศน์ บทเพลง ภาพ หรือการ์ตูนมาประกอบบทเรียนภาษาอังกฤษที่เน้นภาระงานและสาระท้องถิ่น โดยเฉพาะอย่างยิ่งส่วนของกาอธิบายเนื้อหา เพราะเนื้อหาบางส่วนอาจจะยากเกินกว่าที่จะใช้สัญลักษณ์ นอกจากนี้ยังเป็นการดึงดูดความสนใจของผู้เรียนและยังกระตุ้นความรู้เดิมต่อเนื้อหาของบทเรียน

2. ข้อเสนอแนะสำหรับการทำวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรมีการศึกษาการสร้างและพัฒนาบทเรียนภาษาอังกฤษที่เน้นภาระงานต่อความสามารถการอ่านภาษาอังกฤษตามสาระท้องถิ่นของจังหวัดศรีสะเกษในทักษะอื่นนอกเหนือจากทักษะการฟัง-พูด

2.2 ควรมีการศึกษาผลการเรียนภาษาอังกฤษของบทเรียนภาษาอังกฤษที่เน้นภาระงานต่อความสามารถทักษะฟัง-พูดตามสาระท้องถิ่นของนักเรียนในระดับชั้นอื่นๆ โดยการปรับระดับภาษาและข้อมูลให้สอดคล้องกับบริบทของผู้เรียน

2.3 ควรมีการศึกษาเนื้อหาสำหรับการจัดกิจกรรมการฟัง-พูดภาษาอังกฤษที่ใช้โครงการงาน (Project Based Learning) ครูผู้สอนควรคำนึงถึงความเหมาะสมกับระดับความสามารถทางภาษาของนักเรียนและระยะเวลาของการปฏิบัติงานตามภาระงานให้เหมาะสม เพื่อให้เกิดการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพ

เอกสารอ้างอิง

ภาษาไทย

กิตติ ลีมสกุล. (2544). แนวทางการดำเนินงานหนึ่งตำบล หนึ่งผลิตภัณฑ์. กรุงเทพฯ: กระทรวงมหาดไทย กรมการพัฒนาชุมชน.

ชินเพ็ญ รัตนวงศ์. (2547). “ผลของการสอนโดยใช้งานปฏิบัติเป็นฐานในการเรียนรู้ที่มีต่อความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6.” วิทยานิพนธ์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

ชายูดา จันทะปิดตา (2556). “การพัฒนาแบบฝึกเสริมทักษะการฟังภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาชั้นปีที่ 4 โรงเรียนบัวหลวงวิทยาคม จังหวัดบุรีรัมย์.” วารสารวิชาการ Veridian E-Journal ปีที่ 6, ฉบับที่ 2 เดือนพฤษภาคม – สิงหาคม 2556 : 197.

ชัยยงค์ พรหมวงศ์. (2520). ระบบสื่อการสอน. กรุงเทพมหานคร: คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

ช่อทิพ วิริยะ. (2555). การเพิ่มความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษโดยการสอนภาษาแบบเน้นภาระงาน เป็นหลัก: เตรียมความพร้อมของนักศึกษาธรรมศาสตร์ให้พร้อมเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจ อาเซียน. สถาบันภาษา มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.

- พินิจดา วีระชาติ. (2542). การสร้างความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนกับชุมชน. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์โอเดียนสโตร์.
- ประเวศ วะสี. (2543). สุขภาพในฐานะอุดมการณ์ของมนุษย์. พิมพ์ครั้งที่ 3. นนทบุรี: สำนักงานปฏิรูปสุขภาพ สถาบันวิจัยระบบสาธารณสุข.
- วาทีณี ศรีแปะบัว. (2538). “การฟัง-พูดและการปฏิสัมพันธ์ทางวาจาของครูและนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่ได้รับการสอนโดยใช้วิธีการลักษณะประกอบกับกลวิธีเสริมต่อการเรียนรู้กับการสอนตามคู่มือครู.” วิทยานิพนธ์ ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร.
- สายพิณ หัวเมืองแก้ว. (2545). “การพัฒนากิจกรรมการพูดบันทึกโต้ตอบเป็นภาษาอังกฤษเพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการฟัง-พูด ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5.” วิทยานิพนธ์ ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัย เชียงใหม่.
- เสาวภาคย์ ศรีโยธา. (2555). “ปัญหาการเรียนภาษาอังกฤษระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในโรงเรียนขยายโอกาส สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพัทลุง เขต 1.” สารนิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษเป็นภาษานานาชาติ มหาวิทยาลัย สงขลานครินทร์.
- สุมิตรา อังวัฒนกุล (2537). กิจกรรมการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร. กรุงเทพฯ: ภาควิชาการมัธยมศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- _____. (2539). แนวคิดและเทคนิควิธีการสอนภาษาอังกฤษ. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- อดิศา เบญจรัตน์านนท์ และคณะ. (2552). กิจกรรมและสื่อเพื่อพัฒนาทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ. วารสารวิชาการคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ 5, 2 (กรกฎาคม-ธันวาคม 2552):173-196.

ภาษาต่างประเทศ

- Bowen, J. (1985). **TESOL : Technique and Procedure**. Massachusetts: Heinle and Heinle.
- Bowen, J., Donald, M., Harold, H., Ann. (1995). **TESOL : Techniques and Procedures**. Boston, Massachusetts: Heinle and Heinle Publishers.
- Evangelidou, et al. (1990). **Reading Skill**. English Teaching Forum 28, 4.
- Haines, S. (1995). **Authentic Materials**. Modern English Teacher 4, 62.
- Harmer, J. (1988). **The Practice of English Teaching**. London : Longman.
- Krashen, S. D. and Terrell, T. D. (1983). **The Natural Approach Language Acquisition in the Classroom**. U. K. : Pergamon Press.
- Likert, R. (1967). “**The Method of Constructing and Attitude Scale**.” In Reading in Fishbeic, M (Ed.), Attitude Theory and Measurement (pp. 90-95). New York : Wiley & Son
- Lindfords, J.W. (1985). **Oral language learning: understanding the development of language Structure**. in A Jagger and M.T. Smith-Burke (eds), Observing the Language Learner. Urbana, IL: IRA.
- Morley, J. (2001). **Teaching English as a Second or Foreign Language**. Boston: Heinle and Heinle.
- Nunan, D. (1985). **Designing Tasks for the communicative Classroom**. New York : Cambridge University.

- _____. (1991). **Communicative tasks and the language curriculum.** TESOL Quarterly, 25 (2). 59-65.
- Richards, Jack. C. (2008). **Teaching Listening and Speaking From Theory to Practice.** New York : Cambridge University.
- Underwood, M. (1989). **Teaching Listening.** New York : Longman.
- Willis, J. (1996). **A framework for task-based learning.** London : Longman.